

DE ZAAK WESTRIK

Een antwoord op veler twijfel

Nu de gemoederen door het behandelen der zaak Westrik in de Tweede Kamer in beroering zijn gebracht en bij velen twijfel rijst of de opgesomde feiten wel in overeenstemming zijn met de waarheid, komt het ons goed en nuttig voor hier een sobere opsomming van de voornaamste feiten te geven.

In het najaar van 1942 werden door den B. persoonlijk ten huize van de familie Dekkers te Voorthuizen negen Joden gearresteerd, waaronder een meisje van twaalf en een meisje van vijftien jaar. Het huis werd *zonder voorafgaande waarschuwing* omsingeld, zoodat geen der Joden kon ontkomen. Burgemeester Westrik weigerde op hun voorstel in te gaan om hen te laten ontvluchten en zelf onder te duiken. De overval had des avonds om negen uur plaats in volkomen duisternis.

Bij den heer Nieuwenhuis te Garderen werden eveneens door den B. persoonlijk vier Joden gearresteerd.

Bij den heer Burger te Garderen wederom door den B. persoonlijk, drie Joden.

Bij den heer de Ruiten van Stevenink ook door den B. persoonlijk, twee Joodsche vrouwen. De heer de R. v. S. heeft hiervoor 10 maanden in het concentratiekamp gezeten.

Bij van 't Ooster te Voorthuizen twee Joodsche meisjes; deze werden door den Burgemeester eigenhandig van de trap afgewerkt.

Bij 't Speulderbosch te Garderen werd een Joodsch echtpaar met twaalfjarig dochtertje gearresteerd, terwijl niemand aanwezig was of in de buurt. De later doodgeschoten gemeenteveldwachter van den Brink meende de persoonsbewijzen te moeten controleren. Hij bracht deze menschen

272

over naar huize „De Galgenberg” te Garderen, alwaar Burgemeester Westrik op visite was. Deze gelaste uitlevering aan de Duitschers.

Bij een tweetal inwoners van Garderen meldde Burgemeester Westrik zich, om huiszoeking naar ondergedoken Joden te doen. Gelukkig zonder resultaat.

In zijn verdediging van het beleid van den Burgemeester zegt Minister Beel, dat deze fouten heeft gemaakt ten deele door den onduidelijken vorm waarin hij zijn waarschuwingen goot.

Ook in onze gemeente kan men dit argument ter verdediging dikwijls hooren.

Het zij hier uitdrukkelijk verklaard, dat *in geen der bovengenoemde gevallen een waarschuwing werd gegeven*, waaronder wij verstaan, dat zij waar de huiszoeking geschiedde, niet wisten dat de Burgemeester zou komen. In het algemeen ontraadde de Burgemeester het een ieder die het maar hooren wilde wel aan Joden onderdak te verleenen, doch een waarschuwing, dat hij over een uur huiszoeking zou houden, heeft hij nergens gegeven.

De heer Vermeulen te Voorthuizen werd begin Maart 1942 en met hem nog een achttal anderen in de gemeente, zonder voorafgaande waarschuwing des Zondags om zeven uur 's morgens gearresteerd.

Het Amerikaansche nichtje van den heer Geleïnse te Achterveld werd zonder waarschuwing persoonlijk gearresteerd en ter interneering aan de Duitschers overgegeven.

Inwoners van Barneveld: drie en twintig onschuldige dooden zien ons aan en niet alleen zij of de andere tienduizenden omgebrachte Joden, ook de honderden illegale strijders gingen den dood in, in de stellige overtuiging daarmee een offer te brengen voor een samenleving, waarin weer gerechtigheid zou heerschen.

Men begripe ons dan ook goed, het gaat hier niet om den heer Westrik, het gaat om den Burgemeester van Barneveld; niet om wraak, maar om recht. Zakelijke en politieke overwegingen behooren hier te zwijgen.

Men zal gemerkt hebben, dat wij de opsomming van vele laakbare feiten stilzwijgend voorbijgingen. Niet omdat zij op onwaarheid zouden berusten, maar omdat wat het zwaarst is wij het zwaarst willen laten wegen. Hoe krenkend voor ons vaderlandsch gevoel al deze dingen mogen zijn, voor ons weegt het zwaarst de dood van ten minste drie

en twintig, ons met zekerheid bekende Joden. Allen onschuldige Nederlanders.

De bewering, dat zij brutaal waren of onbescheiden of onsympathiek, dat zij de gemeente in gevaar brachten of dat de gemeente f 60.000.— boete zou hebben moeten betalen of dat zij valsche persoonsbewijzen hadden, kan men niet als argument aanvoeren. Dit argument geeft en gaf niemand onzer het recht hen ter afslachting aan de Mofsen over te leveren.

Ook gaat de stelling niet op, dat tegenover deze drie en twintig dooden vijftig geredden staan. Kan een moordenaar zich verontschuldigen door te zeggen: deze ééne mensch doodde ik, maar daar staat tegenover dat ik negen millioen anderen liet leven?

Lezer wat zoudt gij zeggen of doen, indien Uw vader, moeder, broer, zuster, zoon of dochter ten gevolge van Burgemeester Westrik's optreden niet weer uit Duitschland terugkwamen?

Laat ons toch niet al te gemakkelijk over dit alles denken. Het gaat hier om menschenlevens en niet om geld of goederen.

Moge Burgemeester Westrik ambtelijk al te verdedigen zijn, hetgeen wij gezien de motiveering van het ontslag van Mr. Dr. Frederiks meenen te moeten betwijfelen, immers ten aanzien van dezen gold, dat aan zijn trouw aan de Koningin en het Vaderland niet valt te twijfelen en hij inderdaad door zijn aanblijven ook veel leed en schade heeft weten te voorkomen, hij niettemin door te veel toegeven aan de eischen van den bezetter en het verleenen van medewerking, waar *een stellige weigering op haar plaats ware geweest*, een ver-slappende invloed uitoefende op den weerstand tegen den vijand en hij het vertrouwen verloor van hen, die zich onvoorwaardelijk en principieel tegen den bezetter en alle door deze gepropageerde beginselen te weer stelden, moge hij dus al ambtelijk te verdedigen zijn, menschelijk is de heer Westrik dat zeker niet.

Laten wij goed bedenken, dat er velen rechtens van hun vrijheid beroofd zijn of nog gestaakt zijn, die veel en veel minder hebben gedaan dan Burgemeester Westrik.

Zijn geval is voor ons een aanwijzing, dat er krachten werkzaam zijn, die in een averechtsche richting sturen.

Hier tegen op te komen is onze en Uw dure plicht!

G.O.I.W.-kring Barneveld.

DRUKWERK

~~Med. Hildy... 14~~

Garderen